

De pissebed

Het regent maar. Het regent maar. Nu kan David niet naar buiten. Rijden op zijn fietsje of voetballen. Hij heeft al veel spelletjes gedaan. Hij heeft met zijn autootjes gespeeld. En geknikkerd in de gang. Miep wordt het ook zat. Ze wil niet meer in de box. Ze wil eruit. Het liefst naar buiten. Als het middag is, begint de zon weer te schijnen.

David pakt meteen zijn jas. Miep gilt. Mee, mee. Kom dan maar, zegt oma. We gaan een eindje om. David fietst en Miep loopt. Wat is er veel te zien. Bloemen in het gras en grote plassen. Daar wil Miep doorheen. Nee, nee, Miep. Daar word je vies van. Over een tegel loopt een grijs beestje. Miep raapt het op. Het beestje wordt een balletje. Leg hem maar weer op straat, zegt oma. Dan gaat hij vanzelf open. Het is een pissebed. Ze kijken een tijdje. Er gebeurt niks. David wordt ongeduldig. Zullen we hem doodmaken, oma? Natuurlijk niet. Het is een beestje dat de Here heeft gemaakt. Wacht eens! Het balletje gaat open. Kleine pootjes kiewelen in het rond. Een, twee, hup! Daar staat hij weer rechtop. En loopt weg. Haha! David lacht om de pissebed. Straks gaat hij het aan opa vertellen, maar nou eerst fietsen, want de regen is eindelijk over.